

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งและบทบาทของศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และ (2) เพื่อศึกษาบทบาทของ ศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ/บริษัทที่ดำเนินธุรกิจในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ ผู้บริหารเทศบาลตำบลสุเทพ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลสุเทพ คณะกรรมการพัฒนาเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มสหกรณ์ต่างๆ ในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ และอาจารย์มหาวิทยาลัยในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์/เมืองสร้างสรรค์ รวมจำนวน 30 คน

จากนั้น นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มา วิเคราะห์ข้อมูล ร่วมกับการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ และข้อมูลในอินเทอร์เน็ตตามเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในต่างประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ทั้งในระดับชาติ และในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีผลการศึกษารูปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผล

ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

5.1.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษานี้ปรากฏผลว่า มีความเป็นไปได้ใน การจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้ศึกษาได้พิจารณาจาก 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ความเป็นไปได้ตาม เกณฑ์การจัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ ความเป็นไปได้ด้านการบริหาร และกลุ่มผู้รับบริการของศูนย์ฯ ผลการศึกษา สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1) **ความเป็นไปได้ตาม** เกณฑ์การจัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ ของคณะกรรมการ
โครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมี 4 องค์ประกอบ
ได้แก่

1.1) **ศักยภาพด้านทุนทางปัญญา** หมายถึง ความรู้จริง ความชำนาญ หรือภูมิปัญญา
เฉพาะทาง การประยุกต์ประสบการณ์ เทคโนโลยีของบริษัทหรือสถานประกอบการซึ่งทำให้สามารถ
พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการ ซึ่งในเขตเทศบาลตำบลสุเทพมี ทุนทาง
ปัญญาที่มีอยู่ คือ ทุนทางด้านวัฒนธรรม หมายถึง ภูมิปัญญาท้องถิ่น มรดกสืบทอดทางวัฒนธรรม
ความรู้ที่สั่งสม มาแต่บรรพบุรุษ รวมไปถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีในเทศกาลต่างๆ โดยมี
ผู้ประกอบการ/กลุ่มแม่บ้านที่ได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ สิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันมา มา
ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาหรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการ ได้แก่ งานฝีมือ/หัตถกรรม เช่น
กลุ่มถักทอเสื่อและกระเป๋าจากผ้าโรงงานเซรามิกของตกแต่งบ้าน ของที่ระลึกไม้แกะสลัก และกลุ่มปั้น
อิฐมอญ ได้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับสืบทอดมาจากครอบครัวมาพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่ม
ในด้านการศึกษาวิชาบ้าน ประเภทสินค้า และพฤติกรรมผู้บริโภคมาประยุกต์ใช้กับ การพัฒนา
สินค้าและบริการ โดยประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความนิยมในปัจจุบัน เช่น การแกะสลักไม้เป็นรูป
สัตว์ต่างๆ ทำให้ได้รับความนิยมจากลูกค้าเป็นอย่างมาก ในส่วนของผู้ประกอบการร้านอาหารบาง
แห่งได้นำวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบอาหารมาจากกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่น หรือนำเครื่องปรุงที่
เป็นสมุนไพรพื้นบ้าน และภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ได้รับการถ่ายทอดวิธีการทำสืบต่อกันมา ประกอบ
อาหาร ทำให้ได้รสชาติดั้งเดิม โดยในการผลิตสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการ/กลุ่มแม่บ้าน
ได้มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาหรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการ เช่น
เครื่องอบไส้อ้วนแทนการปิ้งบนเตาผิง ทำให้ไส้อ้วนสุกทั่วถึง และปิ้งได้ครั้งละจำนวนมาก นอกจากนี้
ผู้ประกอบการบางแห่งได้มีการนำ Social Network มาใช้ในการประชาสัมพันธ์/ทำกิจกรรมทางการ
ตลาดผ่านสื่อออนไลน์ ช่วยให้ร้านค้าเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

นอกจาก นี้ ยังมี ทุนทางกายภาพ คือ แหล่งท่องเที่ยว เชียง อนุรักษ์และ
วัฒนธรรม เช่น วัดพระธาตุดอยสุเทพวรวิหาร วัดอุโมงค์ และวัดร้างเปิง (ตโปทาราม) เป็นต้น และ
แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ที่สำคัญ เช่น เชียงใหม่ ชู อกวอเลี่ยม สวนสัตว์
เชียงใหม่ เป็นต้น

1.2) **ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง** ตามเกณฑ์การ จัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ของ
คณะกรรมการโครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ระบุไว้ว่า

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 ภาคส่วน คือ ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคการศึกษา

(1) ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ดำเนินธุรกิจ SMEs ตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ ผู้ผลิต เจ้าของโรงงาน เจ้าของธุรกิจรายย่อยหรือกลุ่มต่างๆ เป็นต้น โดยจากผลการศึกษา พบว่า ในเขตเทศบาลตำบลสุเทพมีผู้ประกอบการดังกล่าว เช่น ผู้ประกอบการโรงแรม ฟังก์พยอม ตลาดสดต้นพยอม ตลาดสดเทพมงคล ห้างทองตั้งไต่ะกวาง ผู้ประกอบการเชียงใหม่ ซู อควอเลียม ผู้ประกอบการ ชื้อขาย แลกเปลี่ยน จำหน่ายทองคำ ผู้ประกอบการร้านสลัด ผู้ประกอบการร้านอาหารและสมุนไพรไทยผู้ประกอบการร้านของฝากสายทอง กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้และประดิษฐ์ไม้แกะสลัก และกลุ่มทำขันสลุงเงิน เป็นต้น

(2) หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการผลักดันและสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งใน จังหวัดเชียงใหม่มีคณะกรรมการพัฒนาเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแกนนำในการดำเนินงานพัฒนาเชียงใหม่ให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการผลักดันและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ได้แก่ กรมส่งเสริม การส่งออก พาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ สภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ สภาหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ภัตตาคารอำเภอองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลตำบลสุเทพพัฒนาการประจำตำบล เป็นต้น

(3) ภาคประชาชน ที่สามารถผลักดันและพัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มได้ เช่น กลุ่มประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเชือกฝ้าย กลุ่มถักทอเสื้อและกระเป๋าจากผ้า และกลุ่มปั้นอิฐมอญ ซึ่งมีการรวมกลุ่มกันเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์จนสามารถต่อยอดเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้

(4) ภาคการศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ โดยในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โรงเรียนในชุมชน โรงเรียนสมเด็จพระพุทธชินวงศ์วัดศรีโสดา ตลอดจนวัด และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นแหล่งที่สร้างองค์ความรู้แล้ว ยัง เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของศูนย์ฯ

1.3) กลุ่มสินค้าและบริการ ตามเกณฑ์การจัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการโครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การแบ่งประเภทของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ใช้การจัดประเภทโดยยึดรูปแบบของ UNCTAD เป็นกรอบ โดยในกลุ่ม มรดกทางวัฒนธรรม (Heritage or Cultural Heritage) ระบุไว้ว่ากลุ่มสินค้าและบริการด้านมรดกทาง

วัฒนธรรมและธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มสินค้าและบริการส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ ได้แก่ งานฝีมือ/หัตถกรรม เช่น กลุ่มถักทอเสื่อและกระเป๋าจากผ้า โรงงานกาละแม โรงงานเซรามิก ของตกแต่งบ้าน และของที่ระลึก กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้และประดิษฐ์ไม้แกะสลัก กลุ่มทำขันสลุงเงิน และกลุ่มปั้นอิฐมอญ โรงงานเม็กรายบรรจุภัณฑ์ และโรงงานไฟศาลกล่อกระดาช เป็นต้น การแพทย์แผนไทย เช่น กลุ่มบริการสปา สมุนไพร นวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ อาหารไทย เช่น ผู้ประกอบการร้านสลัดอาหารไทย อาหาร/ผลไม้ท้องถิ่น และร้านขายของฝาก ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น วัดพระธาตุดอยสุเทพวรวิหาร วัดอุโมงค์ และวัดร้าง (ตโปทาราม) หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น เชียงใหม่ ซู อควอเลียม สวนสัตว์เชียงใหม่ เป็นต้น

1.4) ระบบการบริหารจัดการและการวางแผน ตามเกณฑ์การจัดตั้งเมือง

สร้างสรรค์ของคณะกรรมการโครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ระบุว่าไว้ว่าจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีจุดมุ่งหมายในการเป็นเมืองสร้างสรรค์ มีการจัดระบบบริหาร มีเครือข่าย และแผนปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการนำศักยภาพด้านทุนทางปัญญามาใช้อย่างเหมาะสม มีความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) มีกลุ่มสินค้า หรือบริการที่น่าสนใจ และมีโอกาสในการพัฒนาต่อยอด มีเครือข่ายหรือองค์กรที่จะขับเคลื่อนงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาจากแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2554-2556) ของเทศบาลตำบลสุเทพ พบว่า มียุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของตำบล โดยมีเป้าหมาย คือ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มในรูปแบบกลุ่มอาชีพ สหกรณ์ และสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการ โดยมีร่วมมือที่ดีระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคการศึกษา ต่างก็ยินดีมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านเพื่อให้การจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ฯ เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อชุมชน

2) ความเป็นไปได้ด้านการบริหาร

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในด้านการบริหารที่จะจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพขึ้น เพื่อดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของเทศบาลตำบลสุเทพ เนื่องจากเทศบาลตำบลสุเทพ มีสินค้าและบริการที่สำคัญในเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น มีผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องอยู่จำนวนมาก มีความเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่นๆ มีการคมนาคมที่สะดวก และอยู่ใกล้กับท่าอากาศยาน

นานาชาติเชียงใหม่ โดยในส่วนของบุคลากรที่ มาปฏิบัติงานที่ศูนย์ฯ อาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตำบลสุเทพ หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน ซึ่งเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้ประสานงานที่ดี เข้าถึงผู้รับบริการ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชุมชนได้ และสามารถให้ คำแนะนำในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิต และบริการ ได้อย่างแท้จริง สำหรับสถานที่ตั้งศูนย์ฯ ควรเป็น พื้นที่สาธารณะภายในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ โดยตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ มีการคมนาคมสะดวก ต่อการ ติดต่อ ในส่วนของ งบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินงานของศูนย์ฯ ควรจะได้รับ การจัดสรร จาก งบประมาณของรัฐบาล งบประมาณจากเงินรายได้ของเทศบาลตำบลสุเทพ ซึ่งได้ตั้งงบประมาณไว้ แล้วตามนโยบายของรัฐบาล และแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลสุเทพ และขอรับการสนับสนุน จากภาคเอกชน เนื่องจากเป็นศูนย์ฯ ที่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล และจะช่วยพัฒนาท้องถิ่น ให้มีความเจริญควบคู่ไปกับการรักษาภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปได้อีกด้วย

สำหรับ การดำเนินงานของศูนย์ฯ ควรให้เทศบาลตำบลสุเทพเป็นผู้รับผิดชอบ หลัก เนื่องจากเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง มีทรัพยากรต่างๆ เช่น บุคลากร สถานที่ หรือ งบประมาณที่จะช่วยสนับสนุน/ส่งเสริมให้การดำเนินงานของศูนย์ฯ เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานของศูนย์ฯ ต่อไป โดยในการดำเนินงาน ของศูนย์ฯ ควรมีคณะกรรมการกำกับดูแลในลักษณะของภาคีเครือข่าย ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมจาก ทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ กลุ่มผู้นำชุมชน ตัวแทนผู้ประกอบการ กลุ่มอาชีพ ประชาชน รวมถึงพระสงฆ์ในพื้นที่ด้วย

ศูนย์ฯ ควรมีภารกิจ หน้าที่ หรือวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เป็นศูนย์ประสานงาน/ศูนย์ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลต่างๆ ในด้านเศรษฐกิจ สร้างสรรค์เช่น ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นแหล่งทุน กฎหมายในการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

(2) เป็นแหล่งศึกษา/ค้นคว้าด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

(3) ส่งเสริม/สนับสนุนให้มีการพัฒนาสินค้า/บริการให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น รวมทั้ง ส่งเสริมพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้งด้านความรู้ การปฏิบัติ การรักษาคุณภาพของสินค้าและบริการ

(4) ส่งเสริมด้านตลาดให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการ/ร้านค้า/บริษัท

(5) ส่งเสริมด้านการจัดการให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการ/ร้านค้า/บริษัท

(6) จัดหาแหล่งเงินทุนให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการ/ร้านค้า/บริษัท

(7) จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ศูนย์ฯ ควรมีแผน แผนยุทธศาสตร์พัฒนาระยะยาว ระยะปานกลาง และระยะสั้นในด้านต่างๆ รวมทั้งแผนกิจกรรมการดำเนินงานของศูนย์ฯ ดังนี้

- (1) ด้านการจัดตั้งศูนย์ฯ เช่น การจัดทำอาคารสถานที่/พื้นที่/สาธารณูปโภค การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- (2) ด้านการผลิต ได้แก่ การจัดการผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า เป้าหมาย และการบริการเป้าหมาย การให้ความรู้ ฝึกอบรม ตรวจสอบคุณภาพ การพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าและบริการ การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเดิมและสร้าง/บ่มเพาะผู้ประกอบการรายใหม่
- (3) ด้านการตลาด เช่น การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการขาย
- (4) ด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ในสังคม โดยส่งเสริมให้คนในพื้นที่และสังคมรับทราบในเรื่องการสร้างสังคมสร้างสรรค์ เช่น การเปิดเวทีสร้างสรรค์ให้เด็กและเยาวชนได้มาแสดงผลงานเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น
- (5) ด้านการ สร้างสภาพแวดล้อมทางด้านธุรกิจ โดยสนับสนุนในเรื่องการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น การจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ และสามารถต่อยอดระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้

3) กลุ่มผู้รับบริการของศูนย์ฯ

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่ากลุ่มผู้รับบริการของศูนย์ฯ ได้แก่ ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ/บริษัท/องค์กรภาคธุรกิจต่างๆ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ องค์กรภาคการศึกษา ประชาชนที่สนใจด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งกลุ่มผู้รับบริการแต่ละประเภทต่างก็มีความสำคัญต่อการจัดตั้งและการดำเนินงานของศูนย์ฯ ดังนี้

(1) ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ/บริษัท/องค์กรภาคธุรกิจต่างๆ เป็นผู้ใช้บริการของศูนย์ฯ รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์กับศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือต่อยอดสินค้าและบริการในเชิงสร้างสรรค์ของสถานประกอบการ รายอื่นๆ นำความรู้ที่ได้รับไปเพิ่มคุณภาพในส่วนที่ตนเองผลิต และใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการให้มีมาตรฐาน เข้าร่วมลงทุน/บริหารจัดการ/เป็นคณะกรรมการประจำศูนย์ฯ โดย ร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาศูนย์ฯ ให้มีความพร้อมในการพัฒนาสินค้าและบริการ และส่งเสริมชุมชนและสินค้าหรือบริการของชุมชนให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

(2) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นผู้ผลักดันให้เกิดการจัดตั้งศูนย์ฯ ร่วมนำเสนอ แนวคิด เสนอแนวทาง รับฟังความคิดเห็นในการจัดทำนโยบาย และแผนงานของศูนย์ฯ จนกระทั่งนำไปสู่การปฏิบัติ ผลักดันสินค้าและบริการของเทศบาลตำบลสุเทพ ให้สู่ในระดับของจังหวัด รวมทั้งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้สอดคล้องเกื้อหนุนกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ ให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานของทั้ง

ส่วนกลางและระดับจังหวัดเข้าไปส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ประสานความร่วมมือในการขับเคลื่อนร่วมกันระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นกับภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ศูนย์ฯ ดำเนินงานได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จ ส่งเสริม/ค้นหาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่มาสร้างสรรค์ให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำไปพัฒนาในเชิงสร้างสรรค์ในท้องถิ่นต่อไป สนับสนุนบุคลากร และงบประมาณตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ สนับสนุนทั้งด้านองค์ความรู้ วิทยากร เทคโนโลยี และอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่จำเป็น และสนับสนุนการพัฒนาศูนย์ฯ ในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3) องค์การภาคการศึกษา ทำหน้าที่ในการสร้าง ส่งเสริม และ สนับสนุนความรู้ใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อ ผู้ประกอบการ/ กลุ่มอาชีพ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการสู่ระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ผ่านการศึกษาและวิจัย เป็นต้น ส่งเสริมให้บุคลากรนักเรียน นักศึกษา มีส่วนร่วมในการสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ เช่น เปิดเวทีให้ได้มีโอกาสคิดริเริ่มสร้างผลงานใหม่ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างเป็นรูปธรรม

(4) ประชาชนที่สนใจด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นผู้ให้บริการ และผู้แบ่งปันองค์ความรู้ให้กับศูนย์ฯ ในการเผยแพร่ให้กับผู้รับบริการรายอื่นๆ ซึ่งผู้แบ่งปันองค์ความรู้ดังกล่าวอาจเป็นกลุ่มปราชญ์ชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพให้มีการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มในทุกด้านเป็นผู้สร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือ และร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการยอมรับต่อศูนย์ฯ มีส่วนร่วมในการวางแผน ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานศูนย์ฯ ให้เป็นที่รู้จัก

5.1.2 บทบาทของ ศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

1) บทบาทในการส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือบริการในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ โดยเน้นจุดแข็งของท้องถิ่น การนำไปปฏิบัติจริง และมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

2) บทบาทในการเป็นผู้จัดกิจกรรมส่งเสริมให้คนในชุมชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน และผู้ประกอบการหรือกลุ่มต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ หรือ คิดนอกกรอบ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นหรือผลักดันให้คนในชุมชนเกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อเป็นกลไกในการ

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชุมชน และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

3) บทบาทในการเป็นศูนย์ประสานงานกับเครือข่าย หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในด้านข้อมูลเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การเข้าถึงแหล่งทุนหรือหน่วยงานสนับสนุนผู้ประกอบการรุ่นใหม่

4) บทบาทในการบูรณาการทุกภาคส่วนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลสุเทพให้เกิดความร่วมมือร่วมใจที่จะสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นได้ในเชิงสร้างสรรค์

5) บทบาทในการบ่มเพาะหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมทั้งบทบาทในการ เป็นแหล่งพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการให้มีคุณภาพ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาสินค้าหรือบริการที่เน้นทุนทางวัฒนธรรมหรือสิ่งที่มีอยู่แล้ว คือ ภูมิปัญญา แล้วนำมาพัฒนาต่อยอดหรือปรับปรุงให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ซึ่งในเขตเทศบาลตำบลสุเทพมี สินค้าหรือบริการ ที่จัดอยู่ใน กลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ตามเกณฑ์การจัดตั้งเมืองสร้างสรรค์ของคณะกรรมการโครงการเมืองต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา (2554) เช่น กลุ่มถักทอเสื่อและกระเป๋าจากผ้า โรงงานกาละแม โรงงานกล่องกระดาศ หรือร้านอาหารที่เน้นการใช้วัตถุดิบที่มาจากท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงประวัติศาสตร์ เช่น วัดพระธาตุคอกยสุเทพวรวิหาร วัดอุโมงค์ และวัดร้าง เปิง (ตโปทาราม) เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น เชียงใหม่ ซู อควอเลียม เป็นต้น จึง มีความเป็นไปได้ในการ พัฒนาต่อยอดให้กลายเป็นสินค้า หรือบริการ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้

โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) ทั้งในส่วนของ (1) ภาครัฐ เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ สภาหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ ศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม ศูนย์นวัตกรรมจัดการ และเทศบาลตำบลสุเทพ (2) ภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการต่างๆ เช่น เชียงใหม่ ซู อควอเลียม (3) ภาคประชาชน ที่สามารถผลักดันและพัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มได้ เช่น กลุ่มประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเชือกฝ้าย กลุ่มถักทอเสื่อและกระเป๋าจากผ้าและกลุ่มปั้นอิฐมอญและ (4) ภาคการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และโรงเรียนสมเด็จ

พระพุทธรชินวงศ์วัดศรีโสดา เป็นต้น ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเหล่านี้ในอีกบทบาทหนึ่งก็จะเป็นผู้รับบริการของศูนย์ฯ อีกด้วยซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง/ผู้รับบริการในแต่ละประเภทต่างก็มีความสำคัญต่อการจัดตั้ง และการดำเนินงานของศูนย์ฯ ในลักษณะที่แตกต่างกัน แต่จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของศูนย์ฯ สอดคล้องกับความเห็นของจิตติกร พูลภัทรชีวิน (2553) ที่ได้ระบุไว้ว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไปสู่สังคมไทยในระดับฐานราก ซึ่งการจะขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์กับสังคมไทยในระดับฐานรากได้ นั้น จะต้องให้การประสาน จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการ ดังนี้

1. ภาครัฐ ประกอบด้วย ฝ่ายการเมือง และข้าราชการประจำ โดยฝ่ายการเมือง ในระดับชาติจะเป็นผู้ กำหนดนโยบายที่มีความชัดเจน เป็นวาระแห่งชาติ และมีการ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยนอกจากฝ่ายการเมืองระดับประเทศแล้ว การเมืองท้องถิ่นก็นับได้ว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยผลักดันการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรที่จะสนับสนุนให้การเมืองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาภูมิภาคและจังหวัดตามแนวทางของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้วยอีกทางหนึ่ง ในส่วนของข้าราชการประจำ จะต้องมีการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระดับกระทรวง เพื่อแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่การเป็นประเทศเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ของแต่ละกระทรวง พร้อมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ลงไปยังหน่วยงานระดับกรม และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

เมื่อพิจารณาถึงหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้เชียงใหม่เป็นเมืองสร้างสรรค์ โดยในส่วนของเทศบาลตำบลสุเทพซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้สนองนโยบายดังกล่าว โดยใน แผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2554-2556) ของเทศบาลตำบลสุเทพ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของตำบล มีเป้าหมาย คือ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มในรูปกลุ่มอาชีพ สหกรณ์ และสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของลำแพน จอมเมือง (2540) ที่พบว่า หน่วยงานราชการ มีบทบาทที่สำคัญในการเป็นผู้ให้การสนับสนุน /สร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชน ซึ่งจะสามารถสร้างผลประโยชน์ให้แก่คนในชุมชนได้ในระยะยาวอย่างยั่งยืน และจะทำให้

คนในชุมชนสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชนอย่างเป็นสุข นอกจากนี้ ธุรกิจชุมชนยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมชุมชนอันเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมที่เหมาะสมกับคนในท้องถิ่นได้อีกทางหนึ่งด้วย

2. ภาคเอกชน เป็นอีกกลไกหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เจริญก้าวหน้า เช่น การ สนับสนุนโครงการ /กิจกรรมต่างๆ เช่น การให้เงินทุน หรือ การ เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า ภาคเอกชนในเขตเทศบาลตำบลสุเทพต่างก็มีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า มีความยินดีที่จะสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฯ ในทุกๆ ด้าน เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของชุมชนมีการพัฒนามากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

3. ภาควิชาการ ประกอบด้วยนักวิชาการจากสถาบันการศึกษาและนักวิชาการอิสระ มีบทบาทในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติการ เช่น ในการพัฒนาภาคประชาชนในชุมชนให้สามารถต่อยอดการพัฒนา สินค้าหรือบริการที่เป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่นสู่ สินค้าหรือ บริการ สร้างสรรค์ได้ โดยในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ มีสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นต้น ที่จะเป็นผู้คิดค้น และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ชุมชนได้นำปฏิบัติ/ใช้ได้จริง

4. ภาคประชาชน ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้แผนงานหรือโครงการต่างๆ ประสบความสำเร็จ โดยในเขตเทศบาลตำบลสุเทพได้มีการรวมกลุ่มกันของภาคประชาชนที่ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งสินค้าหรือบริการเหล่านั้นสามารถนำมาพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าหรือบริการได้ ซึ่งจะเป็นอีกหนึ่งกลไกสำคัญที่จะพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนได้

ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้อย่างยิ่งที่จะจัดตั้งศูนย์ฯ ขึ้น เพื่อดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของเทศบาลตำบลสุเทพ

นอกจากนี้ จากผลการศึกษา พบว่า เทศบาลตำบลสุเทพเป็นองค์กรที่จะมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ฯ ทั้งในเรื่องของพื้นที่ที่ตั้ง งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน และบุคลากร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร ทางทิศ (2549) ที่พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสนับสนุนโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการสนับสนุนปัจจัยต่างๆ ได้แก่ 1) งบประมาณ 2) วัสดุอุปกรณ์ 3) วัสดุในสำนักงาน 4) สถานที่ทำงานในพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล และ 5) จัดบุคลากรช่วยอำนวยความสะดวก

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดตั้ง และบทบาทของ ศูนย์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเทศบาลตำบลสุเทพอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อให้การจัดตั้งและการดำเนินงานของศูนย์ฯ เกิดความยั่งยืน มีดังนี้

1. ควรคำนึงถึงปัจจัยที่จะส่งผลต่อการจัดตั้งศูนย์ฯ เช่น สถานที่ตั้งศูนย์ รูปแบบการบริหาร คณะกรรมการบริหารศูนย์ บุคลากรประจำศูนย์ ลักษณะการทำงานของศูนย์ หน้าที่ของศูนย์ แผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องมีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ชัดเจน และมีเป้าหมายที่ท้าทาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในลำดับแรกที่จะต้องกำหนดขึ้นมา เมื่อจะมีการจัดตั้งองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดตั้งศูนย์ฯ สามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยชิ้นนี้ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ชี้แจงที่มา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งศูนย์ฯ ให้คนในชุมชนได้รับทราบ เพื่อ ประโยชน์ในการจัดตั้ง และเพื่อให้ชุมชน/กลุ่มที่สนใจได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ฯ และควรทำการประชาสัมพันธ์ศูนย์ฯ ให้เป็นที่รู้จักตามสื่อต่างๆ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง
3. ควรเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ นักวิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์สูงสุดจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การเชื่อมโยงการดำเนินงานของ ศูนย์ฯ กับจังหวัดเชียงใหม่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า พิษณุโลก เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม เป็นต้น เพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในด้านต่างๆ ร่วมกัน
4. หากมีการจัดตั้งศูนย์ฯ แล้ว ควรจัดให้มีการประชาคม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาว่าจะพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในด้านใดก่อน ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์และเพิ่มมูลค่าอย่างแท้จริงต่อชุมชน
5. สิ่งที่จะทำให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนนั้น ศูนย์ฯ ควรสนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเยาวชนที่ว่างงานที่กำลังไปหางานทำในจังหวัดอื่น ให้สนใจทำธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งศูนย์ฯ อาจเป็นหน่วยประสานงานกับภาครัฐ และให้การสนับสนุนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะครอบครัวที่มีธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ทำไว้อยู่ก่อนแล้ว ควรส่งเสริมเพื่อให้มีการพัฒนาต่อไป เมื่อชุมชนมีฐานเศรษฐกิจที่เข้มแข็งแล้ว ก็จะส่งผลทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสุเทพ และระดับประเทศต่อไป